

[Anne Grete Holmsgård]

for rederne i dette land igennem mange år via skibskreditfond, og nu alvorligt overvejer, hvordan man gennem en samfundsstøtte kan sikre beskæftigelsen i Helsingør- og Nakskovområderne på længere sigt.

Erling Jensen (S):

Jeg tror, konklusionen af denne debat står så klart i alles bevidsthed, at jeg kan nøjes med et par enkelte replikker. Den ene skal desværre være til hr. Dohrmann. Jeg tror ikke, hr. Dohrmann har fulgt danske skibsværfters udvikling i de seneste år. Vi har dels nogle skibsværfter, der på lige fod konkurrerer med udlandet om at lave ensartede typer af skibe. Det sidste, der har gjort det med succes, er Burmeister & Wain, som for ganske få år siden var i en økonomisk meget vanskelig situation og for øjeblikket er fuldt produktivitetsmæssigt og kvalitetsmæssigt konkurrencedygtigt på de bulkcarriers, de bygger.

Lad mig tage et andet eksempel. Helsingør Skibsværft har specialiseret sig i skibe, der ikke masseproduceres. Hvis hr. Dohrmann kender produktionen i Japan og i Korea, ved han, at det dér er ensartede skibstyper, man tilstræber. Helsingør har så altså fundet den niche, at man tilstræber det skræddersyede skib, og jeg er ked af, at hr. Dohrmann ikke fik lejlighed til at se det, der blev afleveret lige inden jul; det skønnes af skibseksperten over hele Europa at være det mest avancerede skib, der til dato er blevet bygget og afleveret.

Så skal jeg endelig sige om hr. Dohrmanns pessimisme, at hvis man havde lyttet til den i 1977, da man fremskyndede tre skibe, så er det jo ikke sikkert, at vi havde haft samtlige storskibsværfter den dag i dag. Vi har altså i fem år kunnet arbejde med samtlige værfter, mens man, hvis vi bare går til vort naboland Sverige, vil konstatere, at mere end halvdelen af samtlige storværfter er væk efter en massiv statslig tilskudsindsats på mere end 35 mia kr. Hr. Dohrmanns foredrag hører altså til et andet sted, men jeg er ikke sikker på, han får taleret dette andet sted.

Så skal jeg kun ganske kort sige til ministeren, at jeg selvfølgelig med interesse har hørt ministerens mange forbehold. Jeg tror rent faktisk ikke – det behøver ministeren af naturlige årsager ikke svare på – at disse for-

behold er ministerens. Hele denne sag har haft en sådan udvikling, at ministerens optimisme var betydelig større, da vi startede, og det gustne overlæg har fået større plads, efterhånden som tiden er gået. Det mener jeg ikke skyldes ministeren – det kan han tage som en tillids erklæring eller som noget andet.

Det, der er mit ønske, er, at vi fremskynder disse færges så meget, som det er teknisk muligt, så lad der ikke være nogen tvivl om det. Jeg er nødt til at supplere det spørgsmål, hr. Bilgrav-Nielsen havde, ved at sige, at når ministeren ikke ønsker det, er det så, fordi ministeren foretrækker, at ét eller to af de nuværende storskibsværfter er lukket, inden befordringen kan ske, for det er i allerhøjeste grad en faretruende situation, der dér tegner sig?

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

De socialdemokratiske ordførere giver den hele armen for endelig at få fat i alle stemmerne ude på skibsværfterne i forbindelse med denne sag, men jeg synes nok, den geares så højt op, at det efterhånden er svært at blive siddende stille og høre på det.

Nu påberåber man sig, at man vil redde værfterne, men det er jo egentlig trist, at den tidligere industriminister, som jeg ofte har sagt har optrådt seriøst, nu ligesom begynder at skeje voldsomt ud. For sagen er jo, hr. Erling Jensen, at hver eneste gang man bruger statsmidler, stiger renteniveauet, og dermed kvæles en masse erhvervsvirksomheder. Vil den tidligere industriminister virkelig påstå, at det offentlige overforbrug i øst og i vest, i syd og i nord, i Kina, i Indien, i Vietnam og alle mulige steder, hvor man har svinet rundt med danske skatteydermidler og dermed fået det høje skattetryk, har gavnet danske arbejdspladser? Hvis der er noget, der har gjort det svært for danske arbejdspladser, er det den socialdemokratiske politik, og det skal ses i relation til den vældige sag, man nu blæser op fra de socialdemokratiske ordførere i dag: vi vil redde danske arbejdspladser. Nej, det er socialdemokratiet, der nedlægger titusinder og atter titusinder af danske arbejdspladser. Lad være med at forsøge at give det udseende af, at man gør en hel masse for danske arbejdspladser. Jeg vil